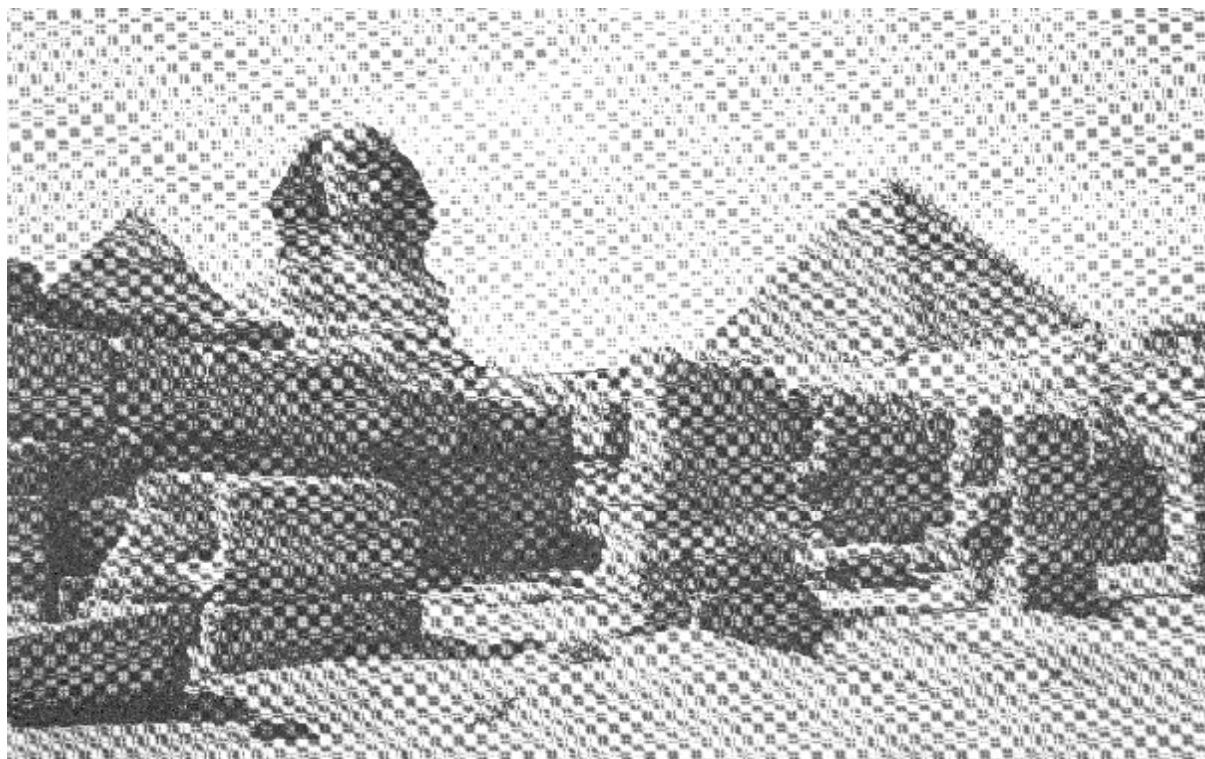


1. Piramidiotologia.

W obfitej literaturze przedmiotu podaje się, że piramida Cheopsa, lub też z angielska – Wielka Piramida (the Great Pyramid), zawiera w swej konstrukcji pełną i szczegółową historię rodzaju ludzkiego od jego zarania - a nawet jeszcze wcześniej! - do przeniesienia w ... „inne światy”, włącznie.

A ponadto, piramida ta zawiera zasadnicze informacje z zakresu dowolnych nauk stosowanych, a także jeszcze nieznanymi..., a Biblia, Koran oraz inne Święte Księgi są tylko mniej lub bardziej nieudolnym plagiatem tajemnych i tajnych zapisów zawartych ponoć w piramidzie Cheopsa, dostępnych tylko dla bardzo nielicznych „wtajemniczonych”.



Od lewej: piramida Chefrena, Wielki Sfinks, piramida Cheopsa.

Ponadto, piramida ta posiada nie tylko cudowne własności lecznicze oraz regeneracyjne łącznie z odmładzaniem (prawdopodobnie do stanu kompletnego dzieciennienia, a nawet jeszcze dalej!), lecz także umożliwia dosyć swobodną wędrówkę na „tamten świat” z pełną gwarancją powrotu do „tego świata”, zwanego też sympatycznie „padłem łez i zgrzytania zębów”. A także „wszelakiej szczęśliwości”.

W tej sytuacji, nie dołączenie do licznego grona dostojnych piramidiotów (według Ericha von Dänikena) byłoby... „piramidiotycznym głupstwem”. Tak więc, przyłączamy się.

Krótką historią piramidiotologii.



Otóż, w czasach nowożytnych odkrywcą piramid w Egipcie był Napoleon Buonaparte. W lipcu 1798 r. Napoleon odniósł druzgocące zwycięstwo nad Mamelukami w bitwie pod piramidami.

Odręczny szkic Napoleona trzech piramid w Gizie wraz z notatkami prezentujemy poniżej.



Natomiast w t.zw. „literaturze przedmiotu” podaje się, że „Pierwszymi odkrywcami sekretów Wielkiej Piramidy byli Anglicy – John Taylor i Piazzzi Smyth”¹.

Piramidotyczne głupstwa.

Według piramidotów, staroegipscy kapłani przekazali Herodotowi (historiograf grecki, ok.485 - ok.425 p.n.e.), że konstrukcja Wielkiej Piramidy oparta jest o regułę²:

powierzchnia ściany bocznej piramidy równa się kwadratowi jej wysokości.



¹ „Tajemnice piramidy Cheopsa” – Wydawnictwo „AQUARIUS”, 1997. (z książki tej zaczerpnięto dwa bardzo udane zdjęcia: Wielkiego Sfinksa na tle piramid oraz trzech piramid, a zamieszczone wyżej).

² Erich von Däniken – Oczy sfinksa * Tajemnice piramid, Wyd. Prokop, Warszawa 1992.

Pytanie: czy w powyższym, określenie „wysokość” odnosi się do wysokości ściany bocznej, czy do wysokości piramidy?

Uprzejmie zwracamy uwagę, że t.zw. „niechlujny język” jest źródłem wielu „genialnych odkryć”, w tym także „uczenie-piramidiotycznych”.

Z kolei, u wskazanego wyżej „Aquariususa” czytamy:

„W roku 1859 prawdziwą sensację wywołał wielki pionier wśród badaczy piramidy Cheopsa – John Taylor. Bazując na pomiarach wykonanych przez Caviglia, Hovarda Vyse, Peringa i innych – jako pierwszy ogłosił, że wysokość piramidy jest w takiej samej relacji do obwodu jej podstawy, jak promień koła do jego obwodu”. I dalej:

„Na podstawie tego stwierdzenia J. Taylor obliczył kąt pomiędzy ścianą piramidy a jej podstawą, który wynosi 51°51’14,3”. Ta wartość Pi pojawia się tylko w piramidzie Cheopsa i w żadnej innej spośród 84 piramid Egiptu”, koniec cytatu.

Powyższe, „sensacyjne odkrycie” można zapisać w postaci (Fig. XI.1.1.):

$$\frac{h}{8a} = \frac{R}{2\pi R} = \frac{1}{2\pi}$$

Z kolei, uwzględniając rys. XI.1.1., mamy następujące związki:

$$\left. \begin{aligned} \operatorname{tg}\alpha &= \frac{m}{a} = \sqrt{\left(\frac{4}{\pi}\right)^2 + 1} \\ \operatorname{tg}\beta &= \frac{h}{a} = \frac{4}{\pi} \\ \operatorname{tgy} &= \frac{h}{p} = \frac{4}{\pi\sqrt{2}} \end{aligned} \right\}$$

Rzeczywiście, John Taylor poprawnie obliczył: $\beta = 51^\circ 51' 14,31''$.

Jednak przybliżoną wartość liczby π John Taylor otrzymał z pomiarów innych badaczy.

I nie jest to wartość podana wyżej!

Wartość kąta β podana wyżej wynika z teoretycznego założenia, ale nie z pomiarów!

Ponadto, w przekazie Herodota nie ma żadnego „koła”, a tym samym nie ma liczby π .

Przyopuszczenie, że konstrukcja piramidy Cheopsa oparta jest o liczbę π jest więc wątpliwe.

Wielka tajemnica Wielkiej Piramidy – Divina proportio.

Natomiast przekazana nam (drogą...), treść przekazu kapłanów egipskich jest następująca:

„Kwadrat wysokości piramidy wyznacza powierzchnię każdej z jej ścian bocznych”.

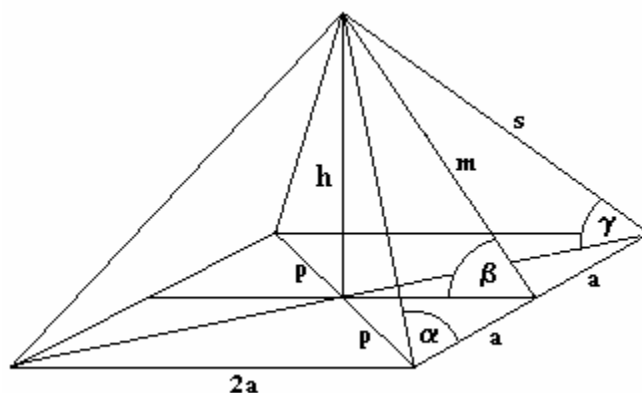


Fig. XI.1.1. Piramida o podstawie kwadratowej.

Jeżeli tak, to spełnione są warunki (Fig. XI.1.1.):

$$\left. \begin{aligned} F &= h^2 = a \cdot m \\ h &= m \cdot \sin \beta \end{aligned} \right\} \quad (\text{XI.1.1.})$$

Z zależności (XI.1.1.), mamy więc:

$$\left. \begin{aligned} \frac{h}{m} &= \sin \beta \\ \frac{a}{m} &= \frac{h^2}{m^2} = \text{ctg} \alpha = \sin^2 \beta = \cos \beta \\ \frac{a}{h} &= \text{ctg} \beta \end{aligned} \right\} \quad (\text{XI.1.2.})$$

Z powyższego, znajdujemy:

$$\cos \beta = \frac{a}{m} = D = \frac{-1 + \sqrt{5}}{2} = 0,618033988... \quad (\text{XI.1.3.})$$

$$P = -\frac{1}{D} = \frac{-1 - \sqrt{5}}{2} = -1,618033988... \quad (\text{XI.1.4.})$$

co wyznacza wartość liczbową *divina proportio* z dowolną dokładnością (porównaj powyższe z zależnościami (VI.2.2.) oraz (VI.3.1.).

Z powyższych zależności znajdujemy, że kąt nachylenia ściany bocznej piramidy Cheopsa jest taki, że:

$$\beta = 51^\circ 49' 38,25''$$

i niewiele różni się od kąta $\beta = 51^\circ 51' 14,31''$ obliczonego przez J. Taylora.

Zauważmy, że z zależności (XI.1.2.) oraz (XI.1.3.), mamy:

$$\sin \beta = \sqrt{\cos \beta} = \sqrt{D}$$

Ponadto, z rys. XI.1.1. znajdujemy, że iloraz obwodu podstawy (8a) do podwójnej wysokości (2h) piramidy Cheopsa jest taki, że:

$$\frac{4a}{h} = 4 \text{ctg} \beta = 4\sqrt{D} = 3,14460$$

co z kolei wyznacza liczbę π z dokładnością do trzeciego miejsca po przecinku.

Powierzchnia boczna M stożka wpisanego w piramidę jest taka, że (Eqs XI.1.1.):

$$M = \pi \cdot a \cdot m = \pi \cdot h^2$$

i jest dokładnie π razy większa od powierzchni h^2 ściany bocznej piramidy.

W ten sposób, w piramidzie Cheopsa zakodowane są jednocześnie i z dowolną dokładnością *divina proportio* D oraz liczba π .

Ale z powyższego nie można wyznaczyć wartości π .

Każdy łatwo może odtworzyć, i z kolei skonstruować piramidę Chufu.

Otóż, kartka papieru o popularnym formacie A4 ma wymiar: 21 cm szerokości oraz 29,7 cm wysokości.

Przyjmując, że $a = 21$ cm, z zależności (XI.1.2.) znajdujemy:

$$h = \frac{a}{\sqrt{D}} = 26,712 \text{ cm}$$

Obcinamy z wysokości pasek o szerokości 3 cm = 30 mm, i otrzymujemy kartkę o wymiarach: $a = 21$ cm szerokości oraz $h = 26,7$ cm wysokości. Przekątna wynosi:

$$m = \sqrt{21^2 + 26,7^2} = 33,959$$

Iloraz:

$$D = \frac{a}{m} = \frac{21}{33,959} = 0,618393$$

wyznacza *divina proportio* \mathcal{D} z dokładnością do czwartego miejsca po przecinku.

Nachylenie m względem a jest nachyleniem ściany bocznej piramidy Chufu. Tym samym, m odpowiada wysokości każdej ze ścian bocznych piramidy o połowie a jej podstawy.

Z kolei, wysokość tej kartki odpowiada wysokości h piramidy.

Powierzchnia tak przyciętej kartki odpowiada powierzchni przekroju pionowego piramidy.

Piramida Chefrena.

Zauważmy, że w czasach rozmów Herodota z kapłanami egipskimi nazwa Wielka Piramida odnosiła się do piramidy Chefrena, a nie do piramidy Cheopsa! Kapłani wskazywali Herodotowi (i nie tylko) Wielką Piramidę, nie negując jednak znaczenia piramidy Cheopsa.

Innym Grekiem, który dłuższy czas przebywał w Egipcie był Pitagoras³. Po powrocie ogłosił, że boki każdego trójkąta prostokątnego są wielokrotnością liczb całkowitych.

Rychło jednak okazało się, że nie jest to prawda. Tylko część trójkątów prostokątnych spełnia ten warunek.

Ale piramida Chefrena (**Fig. XI.1.4.**) zbudowana jest według... twierdzenia Pitagorasa, zawartego też w Komnacie Królewskiej piramidy Cheopsa.

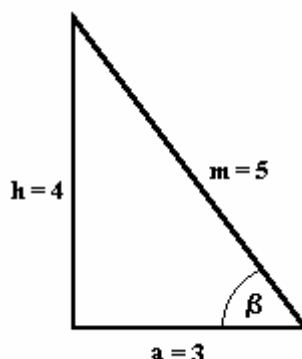


Fig. XI.1.4. „Twierdzenie Pitagorasa” w piramidzie Chefrena.

Ale obydwie te piramidy zostały zbudowane na długo przed... narodzeniem Pitagorasa.

Ponadto, Pitagoras raczej nie dostąpił szczytu przebywania w Komnacie Królewskiej piramidy Cheopsa.

Ergo: Pitagoras przepisał „swoje” twierdzenie wprost z piramidy Chefrena.

³ Pythagóras z wyspy Samos (Morze Egejskie), ok. 572-ok.497 p.n.e.; grecki matematyk i filozof, twórca kierunku filozoficznego zwanego pitagoreizmem. Dogmaty pitagorejskie dotyczyły duszy istniejącej oddzielnie od ciała, dla której ciało jest więzieniem za popełnione grzechy.

Założyciel szkoły pitagorejskiej w Krotonie w Wielkiej Grecji (płd. Italia). Był to związek etyczno-religijny, oparty na misteriach i tajnych naukach.

Bałwochwalstwo liczb, za pomocą których usiłowali opisać m.in. muzykę.

Uczniowie jego stworzyli wiele legend, m.in. o boskim pochodzeniu mistrza i jego całkowitej władzy nad dzikimi zwierzętami.